

РЕШЕНИЕ

№ 2729

гр. София, 03.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3081** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Афган, гражданин на А., чрез адвокат Т. А. И. с адрес: [населено място], [улица], офис 7-Г партер срещу Решение № ВР-7/27.02.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане молбата на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства и на новопредставените писмени доказателства. Според оспорващия, в оспореното решение не са обсъдени по никакъв начин новопредставените документи, а е направено само изброяване на същите и е изложен извода, че те най-вероятно са фалшиви. Твърди се, че това представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, защото в рамките на това производство не следва да се дава оценка на достоверността на доказателствата, защото това може да стане единствено в производство по общия ред.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и се представлява от адвокат И., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява и не се представлява. Пълномощникът му

юрисконсулт Ч. счита жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Участвалият в производството по делото прокурор счита жалбата за основателна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № КП-342/18.02.2020 г. до Държавната агенция за бежанците, М. Афган, е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С влязло в сила решение № 10987/31.05.2017 г. на Председателя на ДАБ, на оспорващия е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С процесното Решение № ВР-7/27.02.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на М. Афган не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на М. Афган лично, видно от положения подпис на 06.03.2020 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 09.03.2020 г. /вх. № 8220/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил допустимостта на жалбата, съгласно разпоредбата на 76а от ЗУБ, във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 4 от същия закон. Тази норма сочи, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

На първо място следва да се отбележи, че оспореното решение е постановено в съответствие с чл. 42, § 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп. В

разглеждания казус, за търсещия международна закрила не са създадени никакви пречки за достъп до новата процедура.

От друга страна настоящият съдебен състав намира, че с последващата си молба М. Афган е представил нови писмени доказателства – писмо, адресирано до М., син на Х. З. от Молла М. О., писмо до областния управител на [община] и отговор от областния управител на [община]. Тези документи не са били представени по време на предходното производство по предоставяне на международна закрила. По тази причина органът преценяващ основателността на подадената последваща молба следва да ги обсъди в съвкупност с останалите събрани до момента доказателства и общоизвестната информация за страната на произход на търсещия закрила.

В разглеждания казус интервюиращият орган ги е изброил, като е посочил, че от представената от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ справка № МД – 592/29.10.2019 г. се установява, че афганистанските мигранти използват фалшиви заплахи за смърт, издадени от талибаните в опит да търсят убежище в Европа и че такива писма могат да се купят срещу определена сума в магазин в А.. Само един процент от тези писмени заплахи са реални.

Според настоящия съдебен състав, административният орган е основал изводите си единствено на хипотези и предположения. Същият дължи обстойно обсъждане и мотивация на заключението за неистинността на представените от М. Афган документи. Този извод следва да се базира на допълнително събиране на доказателства, включително провеждане на допълнително интервю, при което да се изясни как оспорващият се е сдобил с тези документи, на коя дата са получени, от кого са получени, получавали ли са роднините му в А. подобни заплахи, защо тези заплахи са отправени точно към него и т.н. На търсещия закрила следва да се укаже, че при възможност следва да представи оригиналите на документите за преценка на тяхната автентичност. По преценка на служителите на ДАБ могат да бъдат събрани и други доказателства в тази насока.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила, поради което следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на Председателя на ДАБ, за провеждане на процедура по разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила по общия ред.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Афган, гражданин на А., чрез адвокат Т. А. И. с адрес: [населено място], [улица], офис 7-Г партер Решение № ВР-7/27.02.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане молбата на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на председателя на ДАБ за разглеждане на молбата на М. Афган за предоставяне на международна закрила по реда на раздел II от ЗУБ.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.

